משרד המשפטים
18. 11. 1
הספריה

1

רשומות

קובץ התקנות

י' באדר א' תשל"ג | 2969 | 12 בפברואר 1973

	עמוד
תקנות המים (היטל איזון), תשל"ג—1973	768
תקנות המים (קרן האיזון) (תיקון), תשל"ג—1973	772
תקנות המים (הענקות), תשל"ג—1973	773
תקנות המים (תשלום מענקים לצרכנים מסויימים), תשל"ג—1973	777
תקנות המים (תשלום מיוחד), תשל"ג—1973	779

חוק המים, תשי"ט—1959

תקנות בדבר היטל איזון

בתוקף סמכותי לפי סעיף 118 לחוק המים, תשי"ט—1959 [1], לאחר התייעצות במועצת המים ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

הגדרות

1. בתקנות אלה —

"מפיק" — אדם המפיק מים ממקור מים על פי רשיון הפקה, בין לצריכה עצמית ובין להספקה לאחרים, לרבות תאגיד צרכן;

"ספק" — אדם המספק מים לאחר על פי רשיון הפקה, בין אם הפיקם בעצמו ובין אם קיבלם מספק אחר;

"צרכן" — אדם, לרבות תאגיד צרכן, הצורך מים על פי רשיון הפקה, שבו פורטו שמו וכמויות המים המוקצות לו לצריכתו העצמית, למעט מי שמפיק מים לצריכתו העצמית;

"תאגיד צרכן" — תאגיד, לרבות רשות מקומית ואגודה שיתופית, לענין כמויות המים המיועדות לצריכתו העצמית וצריכתם של המשתמשים במים הנמנים עליו, לרבות חבר בני אדם, בין שהם מואגדים ובין שאינם מואגדים, המקבלים במשותף כמות מים מוקצית;

"משתמש במים" — מי שנמנה על תאגיד צרכן ואינו רשום בנפרד ברשיון הפקה;

"מערכת הפקת מים" — כל המיתקנים הדרושים להפקתם של מים עד לנקודת המעבר אצל מפיק;

"מערכת הספקת מים" — מערכת הפקת מים וכן כל המיתקנים הדרושים להספקתם והובלתם של מים עד לנקודת המעבר אצל ספק;

"מערכת חלוקת מים" — מערכת המיתקנים והמובילים הדרושים לחלוקת מים לשימושיו השונים של הצרכן, אשר תחילתה לאחר נקודת המעבר ובמערכת משולבת — אף לפני נקודת המעבר;

"מערכת משולבת" — מערכת אשר מיתקניה, לרבות המובילים, משמשים הן כמערכת הספקת מים והן כמערכת חלוקת מים;

"נקודת מעבר" —

(1) אצל מפיק, לגבי כמויות המים לצריכתו העצמית — בפי הבאר או מקור השאיבה, ובלבד שאם קיימים מיתקני אגירה לוויסות הספקת מים — לאחר מיתקני האגירה הדרושים לוויסות הספקת מים ליממה אחת; היו מיתקני אגירה כאמור ליותר מיממה אחת, יובא בחשבון החלק היחסי של מיתקנים אלה, המתייחס ליממה אחת בלבד;

(2) אצל ספק — הנקודה שבה מועברים המים מרשות הספק לרשות הצרכן, ובלבד שכאשר הצרכן הוא עיריה או מועצה מקומית, יראו את נקודת המעבר בגבול תחום שיפוטה של אותה עיריה או מועצה מקומית;

(3) המקום שעליו הורה נציב המים אם שוכנע ששיטת ההפקה או ההספקה במקרה מסויים מצדיקה שינוי מיקומה של נקודת המעבר;

---

[1] ס"ח תשי"ט, עמ' 166.

"נקודת מדידה" —

(1) אצל מפיק, לגבי כמויות המים לצריכתו העצמית — בנקודת המעבר;

(2) אצל ספק — הנקודה שבה נמדדת כמות המים המסופקת לצרכן, ובלבד שלא תהיה לאחר נקודת המעבר;

"כמות מים מוקצית" — כמות המים המוקצית כדין, בין להפקה, בין להספקה ובין לצריכה, על פי רשיון הפקה;

"כמות מים נחרגת" — כמות המים שהופקה, סופקה או נצרכה מעל או בניגוד לכמות המים המוקצית;

"כמות המים המופקת", לגבי מפיק לצריכתו העצמית — כמות המים המופקת בפועל, כפי שנמדדה בנקודת המדידה;

"כמות המים המסופקת", לגבי ספק — כמות המים המסופקת בפועל, כפי שנמדדה בנקודת המדידה;

"הוצאות הפקה" — ההוצאות להפעלה והנהלה, להחזקה ולשירותי הון של מערכת הפקת המים;

"הוצאות הספקה" — ההוצאות להפעלה ולהנהלה, להחזקה ולשירותי הון של כל מערכת הספקת המים, לרבות אותו חלק של מערכת משולבת המשמש כמערכת הספקת מים;

"עלות מים" — כלל הוצאות ההפקה או הוצאות ההספקה השנתיות, כשהן מחולקות בכמות המים המופקת או המסופקת באותה שנה, הכל בהתאם לענין;

"יחידת מים" — מטר מעוקב של מים;

"מחיר מים" — המחיר המשולם לספק מאת צרכן, בעד כל יחידת מים של כמות המים המסופקת לו.

דרך החישוב של עלות מים

2. (א) עלות מים, בין עלות ההפקה ובין עלות ההספקה, תחושב לפי הכללים לחישוב עלויות המים לסוגיהם, שקבע שר החקלאות (להלן — כללי עלויות), ובכפוף להוראות תקנות אלה; לא נקבעו כללי עלויות — תחושב העלות על פי הכללים לחישוב דמי מים לסוגיהם, שקבע שר החקלאות (להלן — כללי המים), ובכפוף להוראות תקנות אלה; עלויות מים שכללי העלויות או כללי המים אינם חלים עליהן, יחושבו כפי שיורה נציב המים.

(ב) מצא נציב המים כי מערכת הפקת המים, או מערכת הספקת המים, לרבות מיתקני האגירה לוויסות הספקת המים, צורת הפעלתן או החזקתן, אינן מהוות את הדרך היעילה ביותר להפקת מים או להספקתם באותו מפעל, רשאי הוא להכיר בהוצאות המבוססות על תנאי ההפקה או ההספקה היעילים ביותר לאותו מפעל.

(ג) במערכת הפקת מים או במערכת הספקת מים, אשר אי יעילותן נובעת מהקטנת כמות המים המוקצית על־ידי נציב המים או ממילוי דרישות נציב המים לחסכון במים, לא יחולו הוראות תקנת משנה (ב) למועד שקבע נציב המים.

סייג לחישוב עלות המים

3. בעת חישוב הוצאות הפקה או הוצאות הספקה, לענין חישוב עלות המים, לא יובאו בחשבון הוצאות אותו חלק ממערכת הפקת המים, או מערכת הספקת המים, השייך לצרכן שאינו מפיק, והוצאות מערכת חלוקת מים.

תשלום היטל איזון בהתאם למטרת המים

4. (א) מפיק או ספק חייב בתשלום שיעורי היטל האיזון בעד כל כמות המים המופקת או המסופקת, בכל אחת מן העונות, על פי רשיון הפקה.

(ב) שיעורי ההיטל יהיו בהתאם למטרות המים, כפי שצויינו ברשיון ההפקה ובהתאם להוראות תקנות אלה.

שיעור היטל האיזון על מים לחקלאות

5. מפיק או ספק של מים לחקלאות, ישלם היטל איזון בתנאים ובשיעורים המפורטים לקמן:

(1) כאשר עלות המים היא 6.0 אגורות למ"ק או למטה מזה —

(א) על 85% מכמות המים המוקצית — פטור;

(ב) על כל כמות המים המופקת או מסופקת מעל לאחוז האמור בפסקה (א) ובגבולות כמות המים המוקצית — 5.5 אגורות למ"ק;

(ג) על כל כמות מים נחרגת — 5.5 אגורות למ"ק;

(2) כאשר עלות המים היא בין 6.1 ל־7.0 אגורות למ"ק —

(א) על 85% מכמות המים המוקצית — פטור;

(ב) על כל כמות מים המופקת או מסופקת מעל לאחוז האמור בפסקה (א) ובגבולות כמות המים המוקצית — 3.5 אגורות למ"ק;

(ג) על כל כמות מים נחרגת — 3.5 אגורות למ"ק;

(3) ספק ישלם היטל איזון כאמור בפסקאות (1) ו־(2) על פי כמויות המים שסיפק לכל אחד מצרכניו בנפרד, בנוסף על צריכתו העצמית.

סיוגים בדבר היטל איזון על מים לחקלאות — היטל חלקי

6. (א) מי שחייב בהיטל לפי תקנה 5 (1) (ב) ו־(ג) ושיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 10.5 אגורות למ"ק, ישלם היטל חלקי בלבד בשיעור כזה שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלה על 10.5 אגורות למ"ק.

(ב) מי שחייב בהיטל לפי תקנה 5 (2) (ב) ו־(ג) ושיעור ההיטל עולה על 50% מעלות המים, ישלם היטל חלקי בלבד בשיעור שלא יעלה על 50% מעלות המים.

(ג) תוך שנה אחת מיום תחילתן של תקנות אלה, מי שחייב בהיטל לפי תקנה 5(1) או (2) וסך כל ההיטל יחד עם העלות בעד כל כמות המים שהוא מפיק או מספק עולים ביותר מ־15% על סך כל ההיטל הקיים יחד עם העלות הקיימת ערב תחילתן של תקנות אלה בעד אותה כמות מים, ישלם היטל חלקי בלבד בשיעור כזה שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על שיעור התוספת של 15% כאמור.

שיעור היטל איזון על מים לחקלאות במקרים מיוחדים

7. (א) על מים שלפי קביעת נציב המים אין כל אפשרות להשתמש בהם לשימוש חלופי והם מופקים או מסופקים בגרביטציה או בדרך אחרת שהכיר נציב המים ועלותם היא 7 אגורות למ"ק או למטה מזה, יהיה שיעור ההיטל 0.75 אגורות למ"ק על כל כמות המים המוקצית.

(ב) (1) על מים המיועדים לשימוש בבריכות דגים, יוטל היטל איזון בשיעור של 0.75 אגורות למ"ק על כמויות המים שלהלן בלבד, לפי האזורים:

האזור	כמות המים במ"ק לדונם שעליה יוטל ההיטל
עמק בית־שאן	2,000
עמק הירדן	2,000
עמק חרוד	2,000
עמק החולה	1,800
שפלת החוף	1,500
עמק זבולון	1,500
עמק יזרעאל	1,500

(2) הוכח כי כמות המים שבה משתמשים בפועל לבריכות דגים באזורים האמורים בפסקה (1) היתה קטנה מן הנקוב לצידם, יוטל ההיטל על הכמות שבה משתמשים בפועל.

(3) בכל אזור מן האזורים האמורים בפסקה (1), שבהם מליחות המים המיועדים לשימוש בבריכות דגים עולה על 500 מיליגרם כלורידים לליטר, יוטל ההיטל על 1,000 מ"ק לדונם בלבד.

(ג) על מים המיועדים לשימוש במשקי עזר, אשר צויינו כך ברשיון הפקה, יהיה שיעור ההיטל אגורה אחת למ"ק, ובלבד ששיעור זה יחול רק על אותן כמויות מים שצורך כל משק עזר, כולל התצרוכת הביתית, מעל 500 המ"ק הראשונים לשנה.

(ד) לענין תקנות אלה ייחשבו כמשקי עזר ויירשמו כך ברשיון הפקה, רק אותם משקי עזר שאפיים החקלאי הוכח להנחת דעתו של נציב המים, ואשר נכללו ברשימות מפורטות שהגיש המפיק או הספק, הכוללות פירוט צריכת המים השנתית שלהם.

שיעור היטל האיזון על מים לייצור תעשייתי

8. מפיק או ספק של מים לייצור תעשייתי ישלם היטל איזון על כל כמות המים המופקת או המסופקת, הכל בהתאם לענין, בתנאים ובשיעורים המפורטים לקמן:

(1) כאשר עלות המים היא 5.0 אגורות למ"ק או למטה מזה — 3 אגורות למ"ק;

(2) כאשר עלות המים היא בין 5.1 אגורות למ"ק ל־10.0 אגורות למ"ק — 2 אגורות למ"ק;

(3) כאשר עלות המים היא בין 10.1 אגורות למ"ק ל־14.0 אגורות למ"ק — 1 אגורה למ"ק;

(4) כאשר עלות המים היא בין 14.1 אגורות למ"ק לבין 15.0 אגורות למ"ק — ההפרש שבין 15.0 אגורות למ"ק לבין העלות;

(5) תוך שנה אחת מיום תחילתן של תקנות אלה, מי שחייב בהיטל לפי פסקאות (1) עד (4) ושיעור ההיטל עם העלות עולים ביותר מ־20% על ההיטל הקיים יחד עם העלות הקיימת ערב תחילתן של תקנות אלה, ישלם היטל חלקי בלבד, בשיעור כזה שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על שיעור התוספת של 20% כאמור.

שיעור היטל האיזון על מים לצרכי בית, מלאכה, מסחר, שירותים ושירותים ציבוריים

9. מפיק או ספק של מים לצרכי בית, מלאכה, מסחר, שירותים ושירותים ציבוריים, אשר עלות המים שלו היא 20 אגורות למ"ק או למטה מזה, ישלם היטל איזון בשיעור של 5.0 אגורות למ"ק; אולם במקרים המפורטים לקמן ישולם היטל חלקי בלבד בשיעורים הקבועים לקמן, אשר לא יעלה, בכל מקרה, על 5.0 אגורות למ"ק:

(1) כאשר עלות המים היא 7.5 אגורות למ"ק או למטה מזה — ההפרש שבין 8.5 אגורות למ"ק לבין העלות;

(2) כאשר עלות המים היא בין 7.6 אגורות למ"ק לבין 13.0 אגורות למ"ק — ההפרש שבין 13.0 אגורות למ"ק לבין העלות;

(3) כאשר עלות המים היא בין 13.1 אגורות למ"ק לבין 16.0 אגורות למ"ק — ההפרש שבין 16.0 אגורות למ"ק לבין העלות;

(4) כאשר עלות המים היא בין 16.1 אגורות למ"ק לבין 20.0 אגורות למ"ק — ההפרש שבין 20.0 אגורות למ"ק לבין העלות;

(5) תוך שנה אחת מיום תחילתן של תקנות אלה, מי שחייב בהיטל על פי תקנה זו, ושיעור ההיטל יחד עם העלות עולים ביותר מ־20% על ההיטל הקיים יחד עם העלות הקיימת ערב תחילתן של תקנות אלה, ישלם היטל חלקי בלבד, בשיעור כזה שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על שיעור התוספת של 20% כאמור.

גביית היטל איזון מצרכן

10. ספק החייב בתשלום היטל איזון על פי תקנות אלה, רשאי לגבות מצרכניו, יחד עם מחיר המים, סכום השווה להיטל האיזון העולה בחלקה של כל יחידת מים המסופקת להם.

מים מלוחים — פטור מהיטל איזון

11. על מים שהוגדרו ברשיון הפקה כמים מלוחים לענין מטרות המים השונות, על פי קביעת נציב המים, לא יוטל היטל איזון, אלא אם נאמר אחרת בתקנות אלה.

תחילת תוקף

12. תחילתן של תקנות אלה ביום כ"ח באדר ב' תשל"ג (1 באפריל 1973).

ביטול

13. הודעת המים (היטל איזון), תשכ"ט—1969 [2] — בטלה.

השם

14. לתקנות אלה ייקרא "תקנות המים (היטל איזון), תשל"ג—1973".

ט"ז בשבט תשל"ג (19 בינואר 1973)
(חמ 737602)

חיים גבתי
שר החקלאות

[2] ק"ת תשכ"ט, עמ' 1977; תש"ל, עמ' 2282.

חוק המים, תשי"ט—1959

תקנות בדבר קרן האיזון

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 124 ו־159 לחוק המים, תשי"ט—1959 [1], ולאחר התייעצות עם מועצת המים, אני קובע לאמור:

הוספת תקנה 12א

1. בתקנות המים (קרן האיזון), תשכ"ו—1965 [2], אחרי תקנה 12 יבוא:

"היטלים בשיעור ההענקות

12א. (א) תקציב קרן האיזון ייערך כך, שסך כל ההיטלים שיוטלו במשך שנה תקציבית אחת על מים לצרכי בית, מסחר, מלאכה, שירותים ושירותים ציבוריים, לא יעלה על סך כל ההענקות מקרן האיזון, המיועדות לתשלום במשך אותה שנה תקציבית בעד מים למטרת צריכה כאמור.

(ב) נציב המים יורה על התאמת מערכת ההיטלים וההענקות הקיימת בקרן האיזון ערב תחילתן של תקנות המים (קרן האיזון) (תיקון), תשל"ג—1973, לאמור בתקנת משנה (א), עד למועד עריכת תקציב קרן האיזון לשנת 1977/78."

תחילת תוקף

2. תחילתן של תקנות אלה ביום כ"ח באדר ב' תשל"ג (1 באפריל 1973).

השם

3. לתקנות אלה ייקרא "תקנות המים (קרן האיזון) (תיקון), תשל"ג—1973".

ט"ז בשבט תשל"ג (19 בינואר 1973)
(חמ 73769)

חיים גבתי
שר החקלאות

[1] ס"ח תשי"ט, עמ' 166.
[2] ק"ת תשכ"ו, עמ' 144.

חוק המים, תשי"ט—1959

תקנות בדבר הענקה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 118 לחוק המים, תשי"ט—1959 [1], ולאחר התייעצות במועצת המים, אני מתקין תקנות אלה:

הגדרות

1. בתקנות אלה —

"מפיק" — אדם המפיק מים ממקור מים על פי רשיון הפקה, בין לצריכה עצמית ובין להספקה לאחרים, לרבות תאגיד צרכן;

"ספק" — אדם המספק מים לאחר על פי רשיון הפקה, בין אם הפיקם בעצמו ובין אם קיבלם מספק אחר;

"צרכן" — אדם, לרבות תאגיד צרכן, הצורך מים על פי רשיון הפקה, שבו פורטו שמו וכמויות המים המוקצות לו לצריכתו העצמית, למעט מי שמפיק מים לצריכתו העצמית;

"תאגיד צרכן" — תאגיד, לרבות רשות מקומית ואגודה שיתופית, לענין כמויות המים המיועדות לצריכתו העצמית וצריכתם של המשתמשים במים הנמנים עליו, לרבות חבר בני אדם, בין שהם מואגדים ובין שאינם מואגדים, המקבלים במשותף כמות מים מוקצית;

"משתמש במים" — מי שנמנה על תאגיד צרכן ואינו רשום בנפרד ברשיון הפקה;

"מערכת הפקת מים" — כל המיתקנים הדרושים להפקתם של מים עד לנקודת המעבר אצל מפיק;

"מערכת הספקת מים" — מערכת הפקת מים וכן כל המיתקנים הדרושים להספקתם והובלתם של מים עד לנקודת המעבר אצל ספק;

"מערכת חלוקת מים" — מערכת המיתקנים והמובילים הדרושים לחלוקת מים לשימושיו השונים של הצרכן, אשר תחילתה לאחר נקודת המעבר, ובמערכת משולבת — אף לפני נקודת המעבר;

"מערכת משולבת" — מערכת אשר מיתקניה, לרבות המובילים, משמשים הן כמערכת הספקת מים והן כמערכת חלוקת מים;

"נקודת מעבר" —

(1) אצל מפיק, לגבי כמויות המים לצריכתו העצמית — בפי הבאר או מקור השאיבה, ובלבד שאם קיימים מיתקני אגירה לוויסות הספקת מים — לאחר מיתקני האגירה הדרושים לוויסות הספקת מים ליממה אחת; היו מיתקני אגירה כאמור ליותר מיממה אחת, יובא בחשבון החלק היחסי של מיתקנים אלה, המתייחס ליממה אחת בלבד;

(2) אצל ספק — הנקודה שבה מועברים המים מרשות הספק לרשות הצרכן, ובלבד שכאשר הצרכן הוא עיריה או מועצה מקומית, יראו את נקודת המעבר בגבול תחום שיפוטה של אותה עיריה או מועצה מקומית;

(3) המקור שעליו הורה נציב המים, אם שוכנע ששיטת ההפקה או ההספקה במקרה מסויים מצדיקה שינוי מיקומה של נקודת המעבר;

"נקודת מדידה" —

(1) אצל מפיק, לגבי כמויות המים לצריכתו העצמית — בנקודת המעבר;

---

[1] ס"ח תשי"ט, עמ' 166.

(2) אצל ספק — הנקודה שבה נמדדת כמות המים המסופקת לצרכן, ובלבד שלא תהיה לאחר נקודת המעבר;

"כמות מים מוקצית" — כמות המים המוקצית כדין, בין להפקה, בין להספקה ובין לצריכה על פי רשיון הפקה;

"כמות המים המופקת", לגבי מפיק לצריכתו העצמית — כמות המים המופקת בפועל, כפי שנמדדה בנקודת המדידה;

"כמות המים המסופקת", לגבי ספק — כמות המים המסופקת בפועל, כפי שנמדדה בנקודת המדידה;

"הוצאות הספקה" — ההוצאות להפעלה ולהנהלה, להחזקה ולשירותי הון של כל מערכת הספקת המים, לרבות אותו חלק של מערכת משולבת המשמש כמערכת הספקת מים;

"עלות מים" — כלל הוצאות ההפקה או הוצאות ההספקה השנתיות, כשהן מחולקות בכמות המים המופקת או המסופקת באותה שנה, הכל בהתאם לענין;

"יחידת מים" — מטר מעוקב של מים;

"מחיר מים" — המחיר המשולם לספק מאת צרכן בעד כל יחידת מים של כמות המים המסופקת לו;

"הענקה" — כלל התשלום מקרן האיזון בעד כמות המים המוקצית, בהתאם להוראות תקנות אלה;

"שיעור הענקה" — הענקה מחושבת ליחידת מים.

דרך החישוב של עלות מים

2. (א) עלות מים, בין עלות ההפקה ובין עלות ההספקה, תחושב לפי הכללים לחישוב עלויות המים לסוגיהם, שקבע שר החקלאות (להלן — כללי עלויות), ובכפוף להוראות תקנות אלה; לא נקבעו כללי עלויות — תחושב העלות על פי הכללים לחישוב דמי מים לסוגיהם, שקבע שר החקלאות (להלן — כללי המים), ובכפוף להוראות תקנות אלה; עלויות מים שכללי העלויות או כללי המים אינם חלים עליהן, יחושבו כפי שיורה נציב המים.

(ב) מצא נציב המים כי מערכת הפקת המים, או מערכת הספקת המים, לרבות מיתקני האגירה לוויסות הספקת המים, צורת הפעלתן או החזקתן, אינן מהוות את הדרך היעילה ביותר להפקת מים או להספקתם באותו מפעל, רשאי הוא להכיר בהוצאות המבוססות על תנאי ההפקה או ההספקה היעילים ביותר לאותו מפעל.

(ג) במערכת הפקת מים או במערכת הספקת מים, אשר אי יעילותן נובעת מהקטנת כמות המים המוקצית על ידי נציב המים או ממילוי דרישות נציב המים לחסכון במים, לא יחולו הוראות תקנת משנה (ב) למועד שקבע נציב המים.

פיצוי לחישוב עלות המים

3. בעת חישוב הוצאות הפקה או הוצאות הספקה, לענין חישוב עלות המים, לא יובאו בחשבון הוצאות אותו חלק ממערכת הפקת המים או מערכת הספקת המים השייך לצרכן שאינו מפיק והוצאות מערכת חלוקת מים.

הענקות בהתאם למטרות המים

4. הענקה כמפורט בתקנות אלה תינתן בהתאם למטרות המים, כפי שצויינו ברשיון הפקה.

הענקות על מים לחקלאות

5. (א) ספק של מים לחקלאות, אשר שולמו לו מחירי מים בהתאם למפורט להלן, וכלל ההכנסות שלו, בגין כל המים שסיפק, נפל מהוצאות ההספקה, יהיה זכאי להענקה בגובה ההפרש שבין הוצאות ההספקה לבין ההכנסות כאמור; וזה פירוט מחירי המים לענין תקנה זו:

(1) למים שעלותם בין 7.1 אגורות למ"ק ל־10.0 אגורות למ"ק —

(א) בעד 85% מכמות המים המוקצית בכל עונה — 7 אגורות למ"ק בתוספת 50% מההפרש שבין העלות ל־7 אגורות (מחיר א');

(ב) בעד 15% הנותרים מכמות המים המוקצית בכל עונה או כל חלק מהם — מחיר א' כפול 1.8 (מחיר ב');

(2) למים שעלותם בין 10.1 אגורות למ"ק — ל־13.0 אגורות למ"ק —

(א) בעד 85% מכמות המים המוקצית בכל עונה — 8.5 אגורות למ"ק בתוספת 33% מההפרש שבין העלות ל־10.1 אגורות (מחיר א');

(ב) בעד 15% הנותרים מכמות המים המוקצית בכל עונה או כל חלק מהם — מחיר א' כפול 1.8 (מחיר ב');

(3) למים שעלותם בין 13.1 אגורות למ"ק ל־17.0 אגורות למ"ק —

(א) בעד 85% מכמות המים המוקצית בכל עונה — 9.5 אגורות למ"ק בתוספת 25% מההפרש שבין העלות ל־13.1 אגורות (מחיר א');

(ב) בעד 15% הנותרים מכמות המים המוקצית בכל עונה או כל חלק מהם — מחיר א' כפול 1.8 (מחיר ב').

(4) למים שעלותם מעל 17.1 אגורות למ"ק —

(א) בעד 85% מכמות המים המוקצית בכל עונה — 10.5 אגורות למ"ק (מחיר א');

(ב) בעד 15% הנותרים מכמות המים המוקצית בכל עונה או כל חלק מהם — 18 אגורות למ"ק (מחיר ב').

(ב) עד תום שנה אחת מיום תחילתן של תקנות אלה, יבוא במקום מחיר א' בהתאם לעלויות המים השונות, כמפורט בתקנת משנה (א), מחיר המים שהיה קיים ערב תחילתן של תקנות אלה.

(ג) (1) לענין קביעת זכאותו להענקה של מפיק של מים לחקלאות, לגבי כמות המים לצריכתו העצמית, יראו את התמורה הזקופה של המים כאילו שולמו למפיק מאת צרכנים אותם מחירי מים, המפורטים בתקנות משנה (א) ו־(ב).

(2) ההענקה למפיק של מים לחקלאות, לגבי כמות המים לצריכתו העצמית, תהיה ההפרש שבין הוצאות ההפקה לבין התמורה הזקופה כאמור.

שיעור ההענקה על מים לייצור תעשייתי

6. (א) מפיק או ספק של מים לייצור תעשייתי, שעלות המים שלו, בין עלות ההפקה ובין עלות ההספקה, הכל לפי הענין, היא 24.1 אגורות למ"ק או למעלה מזה, יהיה זכאי לשיעור הענקה כמפורט להלן:

(1) ההפרש שבין עלות המים לבין 24 אגורות;

(2) עד תום שנה מיום תחילתן של תקנות אלה — ההפרש שבין עלות המים לבין מחיר המים הקיים בתוספת 20%.

(ב) 24 האגורות או מחיר המים הקיים בתוספת 20% כאמור בתקנת משנה (א), הכל בהתאם לענין, ייקראו להלן — גבול הענקה לייצור תעשייתי.

שיעור ההענקה על מים לצרכי בית, מלאכה, מסחר, שירותים ושירותים ציבוריים

7. (א) מפיק או ספק של מים לצרכי בית, מסחר, מלאכה, שירותים ושירותים ציבוריים, אשר עלות המים שלו היא בין 23.1 אגורות לבין 25.0 אגורות, יהיה זכאי לשיעור הענקה בגובה ההפרש שבין עלות המים לבין 23.0 אגורות, שייקראו להלן — גבול הענקה א' לצרכי בית.

(ב) מפיק או ספק כאמור בתקנת משנה (א), אשר עלות המים שלו היא 25.1 אגורות או למעלה מזה, יהיה זכאי לשיעור הענקה בגובה ההפרש שבין העלות לבין 25.0 אגורות, שייקראו להלן — גבול הענקה ב' לצרכי בית.

(ג) מפיק או ספק כאמור בתקנת משנה (א) אשר עלות המים שלו היא 20.1 אגורות למ"ק או למעלה מזה, יהיה זכאי, עד תום שנה אחת מיום תחילתן של תקנות אלה, להענקה בשיעור ההפרש שבין עלות המים לבין מחיר המים הקיים בתוספת 20%, ובלבד שמחיר זה לא יעלה על גבולות הענקה א' או ב' לצרכי בית, לפי הענין.

הענקה חלקית

8. (א) היה מחיר המים שספק של מים לחקלאות גובה מצרכניו, נמוך ממחיר א' או מחיר ב' כאמור בתקנה 5 (א), יהיה אותו ספק זכאי להענקה אך ורק בגובה ההפרש שבין הוצאות ההספקה שלו לבין ההכנסה העשויה להתקבל ממחיר א' או ב' האמורים.

(ב) היה מחיר המים שספק של מים לייצור תעשייתי גובה מצרכניו, נמוך מגבול ההענקה לייצור תעשייתי, כאמור בתקנה 6, יהיה אותו ספק זכאי לשיעור הענקה אך ורק בגובה ההפרש שבין עלות המים שלו לבין גבול ההענקה לייצור תעשייתי כאמור.

(ג) היה מחיר המים שספק של מים לצרכי בית, מסחר, מלאכה, שירותים ושירותים ציבוריים גובה מצרכניו, נמוך מגבולות הענקה א' או ב' לצרכי בית, כאמור בתקנה 7, יהיה אותו ספק זכאי לשיעור הענקה אך ורק בגובה ההפרש שבין עלות המים שלו לבין גבולות הענקה א' או ב' לצרכי בית כאמור, הכל לפי הענין.

(ד) הענקה לספק תינתן, בכל מקרה, רק אם עלו הוצאות ההספקה על כל התמורה המתקבלת בפועל מצרכנים בעד כל המים שסיפק, ולא תעלה ההענקה, בכל מקרה, על ההפרש שבין הוצאות ההספקה לבין התמורה הכוללת כאמור; לענין ספק שסיפק מים למטרות צריכה שונות, תובא בחשבון התמורה הכוללת מכלל מטרות הצריכה האמורות.

הענקה חדשה

9. (א) מפיק או ספק, המתחיל להפיק או לספק מים לאחר תחילתן של תקנות אלה, לא יהיה זכאי להענקה, אלא אם נציב המים אישר מראש את מטרת ההפקה או ההספקה כחיונית וכמצדיקה מתן הענקה, על סמך בקשה שהוגשה לו מאת המפיק או הספק, לפני תחילתה של אותה הפקה או הספקה.

(ב) מפיק או ספק שלא קיבל בעבר הענקה ושינה את מערכת הפקת המים או את מערכת הספקת המים לאחר תחילתן של תקנות אלה, יראוהו כאילו התחיל להפיק או לספק מים, כאמור בתקנת משנה (א).

אי תחולה

10. (א) הוראות תקנות אלה לא יחולו על מי שמפיק או מספק מים מותפלים, מי שפכים מטוהרים, מי שטפונות או מים שהוגדרו ברשיון הפקה כמים מלוחים לענין מטרות המים השונות, על פי קביעת נציב המים.

(ב) במקרים מיוחדים, רשאי נציב המים להחיל תקנות אלה, כולן או מקצתן, על מים כאמור בתקנת משנה (א), אם שוכנע כי מטרת ההפקה או ההספקה של מים כאמור חיונית ומצדיקה מתן הענקה או אם ניתנה בעבר הענקה בעדם.

תחילת תוקף

11. תחילתן של תקנות אלה ביום כ"ח באדר ב' תשל"ג (1 באפריל 1973).

ביטול

12. הודעת המים (הענקות), תשכ"ט—1969 [2] — בטלה.

השם

13. לתקנות אלה ייקרא "תקנות המים (הענקות), תשל"ג—1973".

ט"ז בשבט תשל"ג (19 בינואר 1973)
(חמ 737602)

חיים גבתי
שר החקלאות

[2] ק"ת תשכ"ט, עמ' 1974; תש"ל, עמ' 2208.

חוק המים, תשי"ט—1959

תקנות לתשלום מענקים לצרכנים מסויימים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 123ג לחוק המים, תשי"ט—1959 [1], ולאחר התייעצות במועצת המים, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה — הגדרות

"ספק" — אדם המספק מים לאחר על פי רשיון הפקה, בין שהפיקם בעצמו ובין אם קיבלם מספק אחר;

"צרכן" — אדם, לרבות תאגיד צרכן, המקבל מים על פי רשיון הפקה, שבו פורטו שמו וכמויות המים המוקצות לו לצריכתו העצמית, למעט מי שמפיק מים לצריכתו העצמית;

"צרכן מסויים" — צרכן אשר לו שייכת מערכת מיתקנים להספקתם והובלתם של מים מנקודת המעבר ועד תחילתה של מערכת חלוקת מים, אך למעט עיריה או מועצה מקומית;

"תאגיד צרכן" — תאגיד, לרבות רשות מקומית ואגודה שיתופית, לענין כמויות המים המיועדות לצריכתו העצמית וצריכתם של המשתמשים במים הנמנים עליו, לרבות חבר בני אדם, בין שהם מואגדים ובין שאינם מואגדים, המקבלים במשותף כמות מים מוקצית;

"משתמש במים" — מי שנמנה על תאגיד צרכן ואינו רשום בנפרד ברשיון הפקה;

"מערכת הספקת מים" — כל המיתקנים הדרושים להפקתם של מים, להספקתם ולהובלתם עד לנקודת המעבר;

"מערכת חלוקת המים" — מערכת המיתקנים והמובילים הדרושים לחלוקת מים לשימושיו השונים של הצרכן ואשר תחילתה לאחר נקודת המעבר;

"מערכת הספקת מים לצרכן מסויים" — מערכת המיתקנים והמובילים השייכת לצרכן מסויים, ובלבד שתחילתה לאחר נקודת המעבר וסופה בתחילתה של מערכת חלוקת המים, ואשר נציב המים הכיר בה כחיונית להבטחת הספקת מים סדירה בתנאי הספקה סבירים;

"מערכת משולבת" — מערכת אשר מיתקניה, לרבות המובילים, משמשים הן כמערכת הספקת מים והן כמערכת חלוקת מים;

"נקודת מעבר" —

(1) אצל ספק — הנקודה שבה מועברים המים מרשות הספק לרשות הצרכן, ובלבד שכאשר הצרכן הוא עיריה או מועצה מקומית, יראו את נקודת המעבר בגבול תחום שיפוטה של אותה עיריה או מועצה מקומית;

(2) המקום שעליו הורה נציב המים אם שוכנע ששיטת ההפקה או ההספקה במקרה מסויים מצדיקה שינוי מיקומה של נקודת המעבר;

"נקודת מדידה" — הנקודה שבה נמדדת כמות המים המסופקת לצרכן ובלבד שלא תהיה לאחר נקודת המעבר;

"כמות מים מסופקת" — כמות המים המסופקת בפועל, כפי שנמדדה בנקודת המדידה;

"הוצאות הספקה" — ההוצאות להפעלה ולהנהלה, להחזקה ולשירותי הון של כל מערכת הספקת המים, לרבות אותו חלק של מערכת משולבת המשמש כמערכת הספקת מים;

---

[1] ס"ח תשי"ט, עמ' 166; תשכ"ה, עמ' 191; תשל"ב, עמ' 8.

"הוצאות הספקה של צרכן מסויים" — הוצאות ההספקה של מערכת הספקת המים לצרכן מסויים;

"עלות המים" — כלל הוצאות ההפקה או הוצאות ההספקה השנתיות כשהן מחולקות בכמות המים המופקת או המסופקת באותה שנה, הכל בהתאם לענין;

"מחיר מים" — המחיר המשולם לספק מאת הצרכן בעד כל יחידת מים של כמות המים המסופקת לו;

"עלות מים לצרכן מסויים" — מחיר המים, למעט היטל איזון, בתוספת הוצאות ההספקה של הצרכן המסויים;

"יחידת מים" — מטר מעוקב של מים;

"היטל איזון" ו"הענקה" — כמשמעותם בסימן ב' של הפרק הרביעי לחוק.

חישוב עלות המים

2. חישוב עלות המים ייעשה בדרך הקבועה בתקנות בדבר היטל איזון ובתקנות בדבר הענקה מקרן האיזון, ובלבד שלא יובאו בחשבון הוצאות מערכת חלוקת המים.

מענק ותוספת מענק לצרכן שספקו חוייב בהיטל

3. (א) לפי כמויות המים שסופקו לו, זכאי הצרכן המסויים שספקו חוייב בהיטל —

(1) למענק בשיעור ההפרש שבין ההיטל ששולם למעשה על ידי הספק לבין ההיטל שהספק היה חייב בתשלומו, לו חושבו הוצאות ההספקה של הספק והצרכן המסויים כיחידה אחת;

(2) לתוספת מענק בשיעור ההענקה המגיעה על פי תקנות ההענקה מקרן האיזון, למים בעלות מקבילה לעלות המים לצרכן המסויים, הכל בהתאם למטרות המים, כפי שהן מפורטות ברשיון ההפקה (להלן — תוספת מענק);

(3) עלה מחיר המים על עלות המים של הספק, לא יובא ההפרש בחשבון בשעה שתחושב תוספת המענק.

(ב) לא חוייב הספק בהיטל ולא קיבל הענקה, יהיה הצרכן המסויים זכאי לתוספת מענק בלבד.

(ג) הוראות תקנה זו אינן גורעות מחובתו של הצרכן המסויים לתשלום ההיטל לספק בעד כמויות המים המסופקות לו, אם חוייב הספק בהיטל.

מענק לצרכן שספקו קיבל הענקה

4. (א) צרכן מסויים, שספק המים שלו קיבל הענקה, יהיה זכאי למענק בשיעור ההענקה המגיעה על פי תקנות ההענקה מקרן האיזון למים בעלות מקבילה לעלות המים לצרכן המסויים, הכל בהתאם למטרות המים כפי שהן מפורטות ברשיון הפקה.

(ב) הוראות תקנה זו אינן גורעות מחובתו של הספק לנכות לצרכן המסויים ממחיר המים שהוא משלם, את החלק היחסי של ההענקה שקיבל כאמור.

(ג) עלה מחיר המים על עלות המים של הספק, בניכוי החלק היחסי של ההענקה כאמור, לא יובא ההפרש בחשבון בשעה שיחושב המענק על פי תקנה זו.

מערכת חדשה להספקת מים לצרכן מסויים

5. מי שמקים מערכת הספקת מים לצרכן מסויים לאחר תחילתן של תקנות אלה, לא יהיה זכאי למענק או לתוספת מענק, אלא אם אושרה הקמת המערכת האמורה על־ידי נציב המים כחיונית וכמצדיקה מתן מענק או תוספת מענק, על סמך בקשה שהוגשה לו על־ידי הצרכן המסויים, לפני הקמתה של המערכת האמורה.

אי תחולה

6. (א) הוראות תקנות אלה לא יחולו על מי שמספק או צורך מים מותפלים, מי שפכים מטוהרים, מי שטפונות או מים שהוגדרו ברשיון הפקה כמים מלוחים לענין מטרות המים השונות, על פי קביעת נציב המים.

(ב) במקרים מיוחדים רשאי נציב המים להחיל תקנות אלה, כולן או מקצתן, על מים כאמור בתקנת משנה (א), אם שוכנע כי מטרת ההספקה או הצריכה של מים כאמור חיונית ומצדיקה מתן מענק או תוספת מענק או אם ניתנו בעבר מענק או תוספת מענק בעדם.

תחילת תוקף

7. תחילתן של תקנות אלה ביום כ"ח באדר ב' תשל"ג (1 באפריל 1973).

ביטול

8. כללי המים (תשלום מענקים לצרכנים מסויימים), תשכ"ט—1969 [2] — בטלים.

השם

9. לתקנות אלה ייקרא "תקנות המים (תשלום מענקים לצרכנים מסויימים), תשל"ג—1973".

ט"ז בשבט תשל"ג (19 בינואר 1973)
(חמ 737602)

חיים גבתי
שר החקלאות

[2] ק"ת 2432, תשכ"ט, עמ' 1980.

חוק המים, תשי"ט—1959

תקנות בדבר תשלום מיוחד

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 124ב ו־159 לחוק המים, תשי"ט—1959 [1], לאחר התייעצות במועצת המים ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

הגדרות

1. בתקנות אלה —

"מפיק" — אדם המפיק מים ממקור מים על פי רשיון הפקה, בין לצריכה עצמית ובין להספקה לאחרים, לרבות תאגיד צרכן;

"ספק" — אדם המספק מים לאחר על פי רשיון הפקה, בין אם הפיקם בעצמו ובין אם קיבלם מספק אחר;

"צרכן" — אדם, לרבות תאגיד צרכן, הצורך מים על פי רשיון הפקה, שבו פורטו שמו וכמויות המים המוקצות לו לצריכתו העצמית, למעט מי שמפיק מים לצריכתו העצמית;

"תאגיד צרכן" — תאגיד, לרבות רשות מקומית ואגודה שיתופית, לענין כמויות המים המיועדות לצריכתו העצמית וצריכתם של המשתמשים במים הנמנים עליו, לרבות חבר בני אדם, בין שהם מואגדים ובין שאינם מואגדים, המקבלים במשותף כמות מים מוקצית;

"משתמש במים" — מי שנמנה על תאגיד צרכן ואינו רשום בנפרד ברשיון הפקה;

"כמות מים מוקצית" — כמות המים המוקצית כדין, בין להפקה, בין להספקה ובין לצריכה, על פי רשיון הפקה;

"כמות מים נחרגת" — כמות המים שהופקה, סופקה או נצרכה מעל או בניגוד לכמות המים המוקצית;

"כמות המים המופקת", לגבי מפיק לצריכתו העצמית — כמו המים המופקת בפועל, כפי שנמדדה בנקודת המדידה;

[1] ס"ח תשי"ט, עמ' 166; תשכ"א, עמ' 175; תשל"ב, עמ' 8.

"כמות המים המסופקת", לגבי ספק — כמות המים המסופקת בפועל, כפי שנמדדה בנקודת המדידה;

"היטל איזון" — כמשמעותו בסימן ב' לפרק הרביעי לחוק;

"מחיר מים" — המחיר המשולם לספק מאת צרכן בעד כל יחידת מים של כמות המים המסופקת לו;

"יחידת מים" — מטר מעוקב של מים;

"עונה" — חלק משנה, כמשמעותה ברשיון ההפקה;

"שנה" — המתחילה ב־1 באפריל ומסתיימת ב־31 במרס שלאחריו.

תשלום מיוחד בהתאם למטרות המים ושיעוריו

2. (א) שיעורי התשלום המיוחד, אשר יחולו על מי שמפיק או מספק כמות מים נחרגת, יהיו בהתאם למטרות המים, כפי שצויינו ברשיון ההפקה, בהתאם למחירי המים ובהתאם להוראות תקנות אלה.

(ב) שיעורי התשלום המיוחד על כל יחידת מים של כמות המים הנחרגת לחקלאות הוא 15 אגורות.

(ג) שיעור התשלום המיוחד על כל יחידת מים של כמות המים הנחרגת לייצור תעשייתי הוא כדלקמן:

כאשר מחיר המים בתוספת היטל איזון הוא באגורות למ"ק	שיעור התשלום המיוחד באגורות למ"ק
8.0 או למטה מזה	38
12.0 — 8.1	35
15.0 — 12.1	32
20.0 — 15.1	27
24.0 — 20.1	23
24.1 או יותר	21

(ד) שיעור התשלום המיוחד על כל יחידת מים של כמות המים הנחרגת לצרכי בית, מלאכה, מסחר, שירותים ושירותים ציבוריים הוא כדלקמן:

כאשר מחיר המים בתוספת היטל איזון הוא באגורות למ"ק	שיעור התשלום המיוחד באגורות למ"ק
8.0 או למטה מזה	39
13.0 — 8.1	34
16.0 — 13.1	31
20.0 — 16.1	27
25.0 — 20.1	22
25.1 או יותר	20

חודעת חיוב עונתית בתשלום מיוחד

3. (א) בתום כל עונה ישלח נציב המים, לכל מי שהפיק או סיפק כמות מים נחרגת, הודעת חיוב על התשלום המיוחד החל עליו לגבי אותה עונה, בהתאם לכמות המים הנחרגת, למטרת הצריכה של המים ועל פי השיעורים האמורים בתקנה 2.

(ב) בהודעת חיוב לפי תקנת משנה (א) המתייחסת לספק יפורטו, בנוסף על הספק, שמות צרכניו של הספק, כמות המים הנחרגת שצרך כל אחד מהם בעונה שאליה מתייחסת הודעת החיוב, מטרת הצריכה של המים וסך כל התשלום המיוחד העולה בחלקה של כמות המים הנחרגת שצרך כל אחד מהם.

תשלום התשלום המיוחד

4. מפיק או ספק, שקיבלו הודעת חיוב כאמור בתקנה 3, ישלמו את התשלום המיוחד שהוטל עליהם, לא יאוחר משלושים יום מהיום שקיבלו את הודעת החיוב.

העברת תשלום מיוחד על הצרכן

5. (א) ספק שהוטל עליו תשלום מיוחד בגין כמות מים נחרגת של צרכן, רשאי, תוך 15 יום מיום שקיבל את הודעת החיוב כאמור בתקנה 3, להגיש לנציב המים בקשה לאשר לו לגבות את סכום התשלום המיוחד האמור, כולו או מקצתו, מהצרכן שצרך את כמות המים הנחרגת, שבגינה הוטל התשלום; העתק הבקשה ישלח הספק לצרכן.

(ב) קיבל נציב המים בקשתו של ספק, כאמור בתקנת משנה (א), יודיע בכתב לצרכן על זכותו להמציא לו את טענותיו בכתב לגבי בקשתו של הספק, לא יאוחר מחמישה עשר יום מיום קבלת ההודעה.

(ג) נציב המים יבחן את בקשתו של הספק ואת טענותיו של הצרכן ויודיע בכתב, הן לספק והן לצרכן, את החלטתו בנדון.

ביטול חיוב בתשלום מיוחד לעונה א'

6. (א) מצא נציב המים בתום עונה ב', כי מפיק או ספק שהוטל עליו תשלום מיוחד לגבי עונה א' לא הפיק ולא סיפק כמות מים נחרגת מכמות המים המוקצית לעונות א' ו־ב' יחדיו, או שהפיק או סיפק כמות מים נחרגת כאמור בשיעור הנופל מזה שבגינו הוטל עליו התשלום המיוחד בעונה א', רשאי הוא לבטל אותו תשלום מיוחד, בחלקו או במלואו.

(ב) בוטל חיוב בתשלום מיוחד במלואו או בחלקו, כאמור בתקנת משנה (א), לאחר שהתשלום שולם כבר מאת המפיק או הספק, יחזיר נציב המים למפיק או לספק את סכום התשלום המיוחד שבוטל.

(ג) ספק שגבה, באישור נציב המים, תשלום מיוחד מצרכן ובוטל חיובו בתשלום מיוחד והוחזר לו סכום התשלום המיוחד שבוטל, כאמור בתקנת משנה (ב), יחזיר לצרכן את סכום התשלום המיוחד שנגבה ממנו.

צירוף היטל איזון לתשלום מיוחד

7. מקום שחל היטל איזון על כמות המים הנחרגת, רשאי נציב המים לכלול בהודעות החיוב, כאמור בתקנה 3, גם את החיוב בהיטל איזון כאמור.

שמירת זכות הערר

8. אין באמור בתקנות אלה כדי לפגוע בזכותו של מי שרואה עצמו נפגע מהטלת תשלום מיוחד לערור על כך לפני בית הדין, כאמור בסעיף 124ה(א) לחוק.

תחילת תוקף

9. תחילתן של תקנות אלה ביום כ"ח באדר ב' תשל"ג (1 באפריל 1973).

ביטול

10. תקנות המים (שיעורי תשלום מיוחד), תשכ"ט—1968 [2] — בטלות.

השם

11. לתקנות אלה ייקרא "תקנות המים (תשלום מיוחד), תשל"ג—1973".

ט"ז בשבט תשל"ג (19 בינואר 1973)
(חמ 737601)

חיים גבתי
שר החקלאות

[2] ק"ת 2313, תשכ"ט, עמ' 328.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.

על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).

נאחיז בע"מ
משרד המשפטים
מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום
משרד המשפטים (חתימה מוסדית).
Geoda User
21 May 2014 05:34:28 +03:00